

[Kristian Nygaard.]

repræsentation i døvenævnet en vis indflydelse på, hvem dette tilsyn bliver betroet.

Fra forskellig side har man henvendt sig til mig med spørgsmålet om, hvorvidt et børneværn virkelig kan forlange et barn, der ikke har opnået den skolepligtige alder, overført til en af statens børnehaver, blot fordi det er tunghør eller døv. Vi har drøftet spørgsmålet meget udførligt, og jeg har forstået det således, at en sådan overgang fra hjemmet til børnehaven kun kan finde sted, når reglerne i forsorgslovens kapitler 8 og 9 nøje overholdes; men jeg vil være meget glad for, om den højtærede socialminister vil bekræfte, at min opfattelse af dette spørgsmål er den rigtige.

Jeg føler mig overbevist om, at der står en enig rigsdag bag ønsket om, at det må lykkes døve- og tunghørenævnet, og hvem der ellers får betroet et arbejde for at føre denne lov ud i livet, at løse de betroede opgaver på en sådan måde, at det bliver til gavn og nytte for dem af vore medborgere, der uden egen skyld må savne høresansen helt eller delvis. Det gælder undervisningen i de forskellige skoler, det gælder en fyldigere erhvervsuddannelse, såvidt som mulighederne nu er tilstede i hvert enkelt tilfælde, og det gælder endelig den økonomiske støtte. Jeg håber, det vil vise sig, at §§ 7 og 23 netop er i stand til at skaffe døve og tunghøre den hjælp, som de til enhver tid trænger til.

Når vi nu her i folketinget vedtager denne lov og afleverer den næsten som en julegave til døve og tunghøre, håber jeg, de vil modtage den og udnytte den på allerbedste måde.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale samtlige ændringer og lovforslaget til vedtagelse her i folketinget.

Petra Petersen: Da mit parti har været holdt ude fra udvalgsarbejdet om denne lov, vil jeg gerne sige et par ord om den betænkning, der nu er afgivet af udvalget.

Først vil jeg gerne udtale min tilfredshed med, at § 2 efter udvalgsarbejdet er ændret, således at der nu kan oprettes flere hørecentraler med tilhørende apparatsamlinger — et ønske, jeg fremsatte ved første behandling. Vi må jo nu forvente, at disse centraler oprettes i det omfang, hvori der er brug for dem.

Jeg er også tilfreds med, at der oprettes tunghørenavn, således at der nu skelnes mellem døve og tunghøre — også et ønske, jeg fremsatte ved første behandling.

Det ville have glædet mig, om der i denne

lovgivning var indført ret for de tunghøre til at få et høreapparat udleveret gratis, selvom høreapparatet ikke var nødvendigt for udøvelsen af vedkommendes erhverv. Det er imidlertid ikke sket, og jeg sætter nu mit håb til, at lovforslaget om ændringer i folkeforsikringslovens bestemmelser om invaliditetsbegrebet, der indeholder denne ret for de tunghøre, bliver vedtaget. Jeg beklager dog, at man stadig i denne og andre lignende love holder fast ved, at selv forældre med små indtægter skal betale for deres børns ophold på kostskoler, på de skoler, hvor børn på grund af en eller anden defekt tvinges til at tage ophold. Den del af befolkningen, som skal leve af sine egne hænder arbejde, har efterhånden fået sin levefod sænket så langt ned, at hjemmene mangler alt. Når der skal udredes penge til ophold udenfor hjemmet hver måned, er det en stor belastning for et sådant hjem. I sidste uge var der her på rigsdagen en deputation — den kom iøvrigt fra den højtærede socialministers egen by; det var 2 repræsentanter fra arbejdsmandenes fagforening, og de kom for at tale med regeringen om de store prisstigninger. De var ikke arbejdsløse, og de havde normale arbejderindtægter. Den ene af disse ordførere for deputationen havde et årsbudget med, som var meget nøje udarbejdet. Hver eneste detalje i dette regnskab var taget med, og der var ingen luksus i denne families fornødenheder. Familien var ikke stor; den bestod af mand, kone og et 14-års barn, og når en rimelig del var taget fra til familiens kost, var der tilbage 50 kr. pr. måned, der skulle slå til til at forstrække 3 mennesker med tøj, lomme penge og nyanskaffelser til hjemmet. Det siger os i grunden, hvor langt ude den arbejdende del af befolkningen er. Og det er kun een familie. Der findes jo dog stadig familier med flere børn end eet, og hvis en familie bare har eet barn mere, ville dens budget med det samme have været slået i stykker. Jeg tror derfor, det er på høje tid, at den højtærede socialminister ser på det problem, jeg her har omtalt.

Iøvrigt kan mit parti tiltræde udvalgets betænkning, der indeholder en del forbedringer i forhold til det oprindelige forslag.

Evald Christensen: Det er et stort arbejde, der er gjort i det nedsatte udvalg. Vi har gået det hele meget nøje igennem og har stadigvæk, gang efter gang, taget fat påny, men jeg tror også, man kan sige, at alle vi, der har været med til at gøre dette arbejde, har været stærkt optaget af at